

SLOVENSKI NAROD.

Izhaja vsak dan zvečer, izimši nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemati za avstrijsko-ogerske dežele za vse leto 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., po jeden mesec 1 gld. 40 kr. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vse leto 13 gld., za četrt leta 3 gld. 30 kr., za jeden mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanje na dom računa se za 10 kr. za mesec, po 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kolikor poština znaša.

Za oznanila plačuje se od četrstopenjske pete vrste po 6 kr., če se oznanilo jedenkrat tiska, po 5 kr., če se dvakrat, in po 4 kr., če se trikrat ali večkrat tiska.

Dopisi naj se izvolé frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. Uredništvo in upravnništvo je v Ljubljani v Frana Kolmana hiši, „Gledališka stolba“.

Upravnistvu naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. vse administrativne stvari.

Vabilo na naročbo.

Slavno p. n. občinstvo uljudno vabimo na novo naročbo, stare gospode naročnike pa, katerim bo potekla koncem meseca naročnina, prosimo, da jo o pravem času ponové, da pošiljanje ne preneha.

„SLOVENSKI NAROD“

velja za Ljubljanske naročnike brez pošiljanja na dom:

Za vse leto	13 gld. — kr.
„ pol leta	6 „ 50 „
„ četrt leta	3 „ 30 „
„ jeden mesec	1 „ 10 „
Za pošiljanje na dom se računa 10 kr. na mesec, 30 kr. za četrt leta.	

S pošiljanjem po pošti velja:

Za vse leto	15 gld. — kr.
„ pol leta	8 „ — „
„ četrt leta	4 „ — „
„ jeden mesec	1 „ 40 „

Upravnništvo „Slov. Naroda“.

V Ljubljani 28. junija.

Nedavno, ko smo pisali o bolgarsko-srbskem razporu, omenili smo, kako navdušeno in demonstrativno je bil pozdravljen bivši Belgradski metropolit Mihajlo, ko se je preselil iz Ruščuka v Sofijo, kako je vse prebivalstvo tekmovalo v sijajnih in srčnih ovacijah, katerih ost je bila obrnena proti Srbiji, oziroma kralju Milanu.

Malo dnij pozneje pa je druga važna vest vzbudila pozornost političnih krogov. Črnogorski knez Nikita poklical je namreč metropolita Mihajla na Cetinje in imenoval ga metropolitom črnogorskim. S tem dejanjem postavil se je knez Nikita javno in izrečno na stran Bolgarske, ravno tako odločno pa izrekel svojo sodbo o kralju Milanu postopanju in njega despotizmu.

Izmej raznih glasov omenimo v tej zadevi samo „Varšavskega Dnevnika“, ki piše:

„Pred nekoliko dnevi se je velečastiti Mihajlo, ki se je odstranil od vodstva srbskega metropolstva, imenoval metropolitom črnogorskim. Misel, tako protizakonito po vladi kralja Milana odstranjenega nad-

škofa poklicati v Črnogoro, prišla je knezu Nikiti takoj po smrti Cetinjskega metropolita Visarijona. A častivredni Mihajlo branil se je te ponudbe. Htel je poprej znati, kako bi Rusija smatrala to imenovanje. Od strani Rusije ni bilo, kakor pričakovati, nobenega ugovora. S to zadevo bilo je v zvezi potovanje ruskega konzula na Dunaji, g. Gubastova, v Sofijo, kjer je zdaj Mihajlo. To imenovanje nam je jako simpatično. Častivredni Mihajlo, gojenec Kijevske duhovenske akademije, je prijatelj Rusiji in baš zaradi te lastnosti odstranila ga je vlada srbska, da bi zadovoljila Avstrije uplivu. Častivredni Mihajlo zasluži naše popolno spoštovanje in simpatije kot zanesljiv steber pravoslavne vere na balkanskem polotoku, kot svečenik, ki ima mej balkanskimi Slovani neizmeren upliv in je torej poklican, da bode vezal in združeval vse te Slovane.“

To imenovanje bode neprijetno dirnulo kralja Milana in z nemirom v srci bode gledal na Cetinje, kjer biva od nekdaj že njegov tekmeč, „prvi Srb“, viteški Nikita, njegov zet in srbski pretendent Karađordjević, odslej pa še nezakonito odstavljene in pri narodu toli priljubljeni metropolit Mihajlo.

Oblaki, ki se zbirajo okolu še ne utrjenega prestola Milanovega, so se za jednega pomnožili.

Sodba slepega o bojah.

(Iz učiteljskih krogov.)

„Vseh narodnih pravic še nimamo, a pridobili smo si ljudske šole, — in to, rojaki, je mnogo!“ Jos. Stritar.

Tukaj na deželi, kjer nemamo kavarn in tudi ne povsod čitalnic, si pomagamo učitelji tako, da je jeden sosed naročen na ta, drugi na oni list, katera si potem zamenjujeva, kajti ravno zdaj „treba čuti oba zvona, da se resnica prav spozna“. Tako dobivam tudi jaz od svojega bližnjega tovariša v zamenjo za „Slov. Narod“ najnovejši naš dnevnik. V njem čitam „pod lipo domačo“ prav pazljivo „Dunajska pisma“. Priznati mi je takoj, da zadremati se pri njih ne da, ker vsak, kdor pozna dobro naše razmere, mora nehoté z glavo zmajevati, čudeč se smelosti, s katero se zmota prodaja za resnico. Prav sveta jeza pa me je obšla, prečitavši zgoraj nave-

deno trditev o našem ljudskem šolstvu, ter nehoté so se mi izvile iz kipečih persij besede: Če le kedaj, tak je to sodba slepega o bojah! Neki notranji glas pa mi je velel: Tone, primi za pero, kajti tu se govori neresnično o reči, za kojoj ti ves goriš! In ubogal sem ta glas, to tem rajše, ker g. profesor pravi: „Kako hvaležen bode tistemu, kdor mu dokaže, da se o čem moti“. Morda si zaslužim ravno jaz to zahvalo, če se mi posreči dokazati, da se mu vidijo razmere našega ljudskega šolstva iz daljave vse prosvitile. Ker pa g. profesor ponovljaje zatrjuje, da je imel v mislih samo kranjske zadeve, mu moram izrečno povedati, da bodem tudi jaz v teh vrsticah govoril samo o kranjskem ljudskem šolstvu. Ker sem se pa sam izdal, da sem naročen na „Slov. Narod“, me bode sigurno g. profesor smatral za hudega radikalca, ki vsako reč pretirava, zaradi tega se drznem mu to-le svetovati: Blagovolite si poslati po svojem tovarišu, sedečem v kranjskem deželnem šolskem svetu „Lehrgang für den Unterricht an den Volksschulen in Krain vom 19. März 1879“. Proučite ta „brevir“ kranjskih učiteljev, po kojem se je vestno vsem ravnati, ker ima do te ure zakonito veljavo, če tudi imamo „moža rojaka, ki je sedaj na čelu kranjske deželne vlade“, in kljub temu, da smo že pet let preživeli „pod vrhovno vlado, ki je vendar Slovanom prijazna, kakor nobena do sedaj“, — in prepričan sem, da Vam bode „vzkipelo srce, ker imate srce“, osobito ako Vam povem, da se morajo po tem učnem načrtu začeti učiti nemščine šestletni dečki in deklice že v drugem semestru I. razreda na čveterorazrednici v Št. Vidu pri Zatičini, koji kraj Vam je gotovo dobro poznat, dasiravno ne živi ondu niti jeden Nemec! In glejte! tak „humbag“ se s slovensko deco uganja še po 20 čvetero-, 17 tri- in večinoma po 62 dvo-razrednicah. Vse te šole se tedaj ne morejo „naša pridobitev“ imenovati, ker je v njih nemščina tista točka, okolu katere se vse drugo suče, sicer ni šola v očeh večine nadzornikov nič vredna. Nadalje ima Kranjska še 167 jednorazrednic. Za Auerspergovoga ministerstva in Widmanove deželne vlade so bile vsaj te čisto slovenske, a odkar je začel narodni deželni zbor tekmovali s „Schulvereinom“, kateremu

LISTEK.

Nedeljsko pismo.

Gospod urednik! Posebno prikupili se mi neste, ko ste mi „mej vrstami“ dali razumeti, da je bil moj zadnji listek prekratek. „Mej vrsticami“ čitati je sedaj v Slovincih, posebno pa v „Slovinci“ jako v modi in ko bi tega „sporta“ ne bilo, bi znani članek „Čemu domači prepri?“ ne bil zagledal belega dne, oziroma katoliške tiskarne črne tiskarske črtnice. Ves članek bil je naslonjen skoro samo na to, kar je njega pisatelj čital „mej vrsticami“ in da sem jaz jednako domisljiv, spisal bi članek ter dokazal, da je „izmej vrstic“ posneti članek plod blagega srca, deloma pa tudi nepotrebne, ker prisiljenega bizantinizma, kar se v vrsticah samih bere.

Toda molčimo o tem, neplodna bila bi in jalova vsa polemika, kakor je neumestno Vaše sicer „sub rosa“ izrečeno očitjanje. Tudi kratkost je relativna in če naš Preširen pravi: „Dolgost življenja našega je kratka“, smel bi reči tudi jaz: „Dolgost podlistka mojega je kratka“ in na svojej strani imel bi klasično pričo, kajti Preširna vsaj smemo prištevati klasikom slovenskim.

Da se pa v prihodnje izognem Vašemu očitjanju, plunil sem si danes v roke. „Fi donc!“, poročete, „kako nezaročeno!“ Ali prosim Vas, ako kolovodja in kralj naših listkarjev vsaki trenutek nastavi rovnico, da bi si na čelu puščal, zakaj bi ga jaz ne posnemal.“ Rovnica je teško orodje in kdor jej hoče biti kos, ne škoduje mu, ako si malo dlan oslini. Sicer pa izpovem, da si jaz v roke plunem samo takrat, kadar se spravim na kak listek, to pa tudi le zaradi omenjene rovnice. Rekli boste morebiti, da to vse preveč po priprostem kmetu diši. Imate sicer pravo, a resnično, resnično Vam povem, da mi je vse, kar prihaja in vzraste iz kmeta od nekdaj že posebno na srce pri-rastlo. Naš temelj je kmet. Izmej naše inteligence so — exceptis excipiendis — oni najodličnejši in najzanesljivejši, katerim je zibelka tekla v kmetskej hiši in dokler bode naše razumništvo svoje vrste pomnoževalo in dopolnjevalo izmej oratarjev slovenskih, se nam ni bati niti za sedanjost, niti za bodočnost.

„Rovnica“ in „uš“ si nesta posebno v rodu, a ker sem o prvi že govoril, tudi o drugej molčati ne morem, to pa zaradi tega ne, ker ta ušiva figura ni nova mej nami. Že 1848. l. pisal je pokojni Jurij Jenko: „Laibach ist eine L... am

Kopfe Sloveniens.“ Pokojni Jurij Jenko — čujem namreč in zagotavlja se mi, da se je preselil na boljši svet, o čemer pa nemam nobene gotovosti, kar bi mu pa prav iz srca privoščil — dasi je bil brezoziren, si vendar ni upal napisati vseh črk, še le v današnji dobi porodil se je tolik pogum, da se kaj tacega javno pove, in to kljubu činjenici, da je mej tem izšel „Olikani Slovenec“.

Ker mi je že ravno pokojni Jurij Jenko pod palec prišel, naj priobčim o njem še par podrobnosti, zlasti ker se čudim in ne razumem, da noben slovensk list o njem ni priobčil niti najmanjše črkice. Jurij Jenko porodil se je v Škofjeloškem okraji, od koder imamo naše inteligence najštevilnejši nabor. O njegovem šolanji, uradovanji itd. ne bodem govoril, ker prav nič ne vem. A to pa moram za-beležiti, da je 1848. l. z znano deputacijo prišel z Dunaja v Ljubljano in pri tej priliki pade mi na um naslednji dogodek: Vest, da so prišli imenitni gospodje z Dunaja, razširila se je bliskoma po deželi. Prišla je, se ve da mnogo olepšana in pomnožena, tudi do Jenkove matere, ki je imela že mnogo križev na hrbtu — in starej, dobrej mamici ni dala miru, rada bi bila videla svojega Jurčka, ki je postal imeniten gospod, in o katerem se je pripovedovalo, da je denarja kar živ.

bi se posrečilo ravno v jednorazrednice utihotapiti več nemščine, — zdaj tlači že itak slabi napredek teh šol nemška mōra s „plačano roko“.

Ker bivate na Dunaji, si lahko priskrbite učni načrt za ondotne ljudske šole, in če ga primerjate s kranjskim, bodele našli „unicum“, da se pri nas zahteva v obeh jezikih učni smoter, kakor pri vas samo v enem! Ako bodele blagovolili primerjati ta dva učna načrta, se Vas zna lotiti želja, pogledati v učne načrte, ki so za ljudske šole veljavni v Čehih, Poljaki, naših Italijanih, v Magjarih in Hrvatih. Iz njih se bodele uverili, da so vsi tu nabrojeni narodi tako srečni, da smejo vsaj ljudsko šolo „svojo pridobitev“ imenovati, kar je res „mnogo“. Primerjajte te načrte z našim, se bodele pa tudi na svoje oči prepričali, da smo v Avstriji jedino Slovenci tisti ubogi narod, ki še iz svojega žepa vzdrževanega ljudskega šolstva ne more „svojo pridobitev“ zvati, tudi ne na Kranjskem, kar je pa sramotno „malo“! Da me ne postavite na laž, moram vse povedati. Res, tudi na Kranjskem sme nekdo šolstvo „svojo pridobitev“ imenovati — in to so Kočevarji! Ker ta „Muster-Lehrgang“ (?) kolo kranjskega ljudskega šolstva že pet let nepotrebno zavira, smo se rodoljubi mej kranjskim učiteljstvom jako veselili, da nam bode še letos prilika dana v deželni učiteljski konferenci to „cokljo“ odstraniti. Kar je te dni počil glas, da letos konference ne bode! Gospod profesor! ali uganete, zakaj je ne bode? Jedino zavoljo tega ne, ker je nemščina tudi pod „nam tolikanj prijazno vlado“ — noli me tangere! — katerej na ljubo se brezvestno žrtvuje naravno osnovano ljudsko šolstvo. Ker pa šolska novela z 2. maja 1883 določuje gledé konferenc, da se bodo v prihodnje iste sklicavale še le vsako šesto leto, zato se je bati, da nam bodo še dolgih 6 let nadzorniki nastavliali na prsi do vrha z nemščino nabasani „revolver“, rekše dosedanjí učni načrt! Naj Vam povem še sledeče: Lanske velike počitnice sem porabil v to, ker sem bil vojaških vaj zaradi bolehnosti oproščen, da sem jo krenil na Hrvaško. Tu so me hrvaški učitelji natančno seznanili z njihovim ljudskim šolstvom. Oh, kolika razlika! Da ne bodem predolgo govoril, rečem samo še to-le: Vi gosp. profesor, ste postali jako uplivna oseba, teče Vam spretno pero, zato Vas prosimo, ker nam gre tudi samo za stvar, dajte nam v najnovejšem dnevniku priporiti od Dunajske vlade tako ljudsko šolstvo, katero vender s svojimi žulji vzdržujemo, kakoršno dovoljuje Hrvatom Budapeštanska vlada vzdržavati tudi na hrvaške stroške. In če se Vam to doseči posreči, potem vas bodedo naprosili, da nam zložite na vlado zahvalno himno, naš tovariš g. Fajgelj jo bode uglasbil, učitelji pevci se je bodedo naučili, in za kakih velikih počitnic priredimo v Ljubljani koncert, Vas bodedo naprosili za pevovodjo, in zapeli jo bodedo tako navdušeno, da se bode kar reduta tresla, a letos smo za petje take himne prehrpavi. Kje trči tej hrpavosti uzrok, o tem se lahko sami poučite, ako ravnate po mojem svetu.

Trgovska in obrtna zbornica.

(Dalje.)

XI. Iz poročila o poslovanji se objavijo naslednje važnejše reči:

Ko je nekega jutra po veselej družbi prebitez noči Jurij Jenko še spal v mehkej postelji v Mokarjevej gostilni, potrkala nekdo rahlo na duri in na Jenkov oblastni „noter“ potisne se skoro plašno skozi duri njegova priletna mati v starodavnej jopici in s firnažasto „omrelo“ pod pazduho. Približa se svojemu sinu, ogleduje ga pazno, naposled pa vpraša s pristnim Škofjeloškim naglasom: „Ljubi Jurček, povej mi vender, ali si ti res antekrist?“

Vsako drugo domnevanje bilo bi bolj opravičeno. A antekrist bi Jurij Jenko nikoli ne mogel biti. O antekristu se namreč pravi, da bo denar sejati. A Jurij Jenko, kako bi on bil antekrist, ker je neprestano obiloval na prevelikem pomanjkanji denarja? Zbog tega se je tudi lastni materi smijal.

Njegova najsijajnejša doba bila je brez dvojbe 1848. leto, o katerem je znal veliko in jako živo pripovedovati. Žal, da ni napisal svojih „memoire“!

Mnogim Slovencem pa bode še znan z leta 1860. in poznejših. Takrat bil je J. Jenko sodelavec pri — če se ne motim — najstarejšem Dunajskem listu „Wanderer“.

Takrat se je seznanil z mladimi Bolgari — vseučiliščniki, ki so se šolali na Dunaji in po njih narekovanji pisal je redno listke o bolgarskih raz-

1. Ukazi c. kr. trgovskega ministerstva, in sicer:

a) poročilo, da se bode do jeseni 1884. l., kakor kaže, Budimpešta zvezala z železnico z Belgradom in Nišem; in v poročilu tem se opozarja zbornica na velik pomen in važnost te zveze srbskih železnic z avstrijsko-ogerskimi za naš promet s Srbijo in mejnimi Balkanskimi deželami, in na približanje poljedelskih krajev, kateri so za naš izvoz in našo trgovino velike važnosti;

b) naročilo, naj se predložijo sestavljeni, dne 31. decembra 1883 obstoječi industrijalni in trgovski obrti, in sicer v ta namen, da se more občasno konstatovati, kako je zakon o premeni in dopolnitvi obrtnega reda z dne 15. marca 1883 uplival tudi na število nekaterih obrtov;

c. vabilo, naj bi se trgovci in obrtovoalci v zborničnem okraji opozorili, da je primerno in v njih lastno hasen, da vse c. in kr. avstrijsko-ogerskemu konzulatu namenjene dopise poslovne vsebine adresujejo na dotični urad, ne pa na osebo dotičnega uradnega predstojnika. Primerilo se je namreč že, da so bila vprašanja, katera so avstrijsko-ogerski obrtniki in trgovci stavili c. in kr. avstrijsko-ogerskemu konzularnemu uradu, adresirana na konzulovo osebo, ta pisanja pa so zaradi službenega potovanja, dopusta ali zaradi premeščenja dotičnega pravilnika ali kje obležala ali se mu doposlala, ter so mogla še le čez nekaj časa h konzulatu se vrniti; tako se brez krivde konzulatove mogel dati odgovor na vprašanje večkrat prepozno.

2. Na opetovane zbornične prošnje do c. kr. ministerstva zaradi upeljave puškarije v Kropi in Kamnigoric je z ukazom c. kr. ministerstva za uk bogočastje z dne 31. marca 1884, št. 4591 došla naslednja rešitev:

„Oziraje se na vlogo z dne 8. marca 1884, št. 452 se naznanja slavni trgovski in obrtni zbornici, da je naučno ministerstvo na zadevo o upeljavi puškarije pótou obrtnega pouka neprestano obračalo svojo pozornost ter že naročilo nadzorniku obrtnih učilišč mehanično-tehnične meri, c. kr. pravemu javnemu profesorju Leopoldu vitezu Hauffeju, da na mestu samem izvede strokovne poizvedbe. Temu naročilu nameraval je profesor vitez Hauffe v teku meseca marca 1884 ugoditi, a nastopivše slabosti so ovirale njega odpotovanje, zaradi tega se je za kratek čas odložiti moralo.“

3. Dopisi c. kr. dež. vlade, in sicer:

a) poročilo, da je Nj. ekselenca gospod trgovski minister zopetno izvolitev gosp. Josipa Kušarja predsednikom in g. Jana Nep. Horaka podpredsednikom te zbornice za 1884. l. potrdil;

b) izročilo potrjenega zborničnega proračuna 1884. leta;

c) ukaz, da se takozvani mandoletarji in kandidati prištevajo slaščičarjem in kolačnikom, kateri so v ministerskem ukazu z dne 28. septembra 1883, drž. zak. št. 148, zadevajočem označenju rokodelskih obrtov pod točko 35 navedeni;

merah v „Wanderer“. Mož uživel se je vsled tega tako v Bolgare in Bolgarsko, da je pri vsakej priliki napeljal govor na Bolgare, na Staro planino, Kasanlik itd., tako, da so slovenski dijaki zagledavši J. Jenka, večkrat rekli: „Bežimo, Jurij Jenko pride s svojimi Bolgari!“

Od takrat postali so bolgarski vseučiliščniki narodni vodje in uplivni možje — trojica storila je na Balkanu za domovino junaško smrt, — iz robskih Bolgarov navstal je zaveden, krepek narod, ki ima pred soboj sijajno bodočnost. Jenko, ki je Bolgare upeljal v Dunajsko časnikarstvo, umrl je pozabljen in v vsej svojej socijalnej bedi in neznatnosti, mi Slovenci pa, ki smo preziraje gledali na stremljenja bolj tihih, zmernih, a vztrajnih in žilavih Bolgarov, smo še vedno na istem mestu kakor leta 1860.

Nehotema spominam se krasnih Gunduličevih stihov:

„Kolo sreče u okoli
Varteci se nepristaje
Što bi gori, eto je doli
A što doli, gori ustaje.“

Da bi se pač to „kolo sreče“ privrtelo enkrat tudi pred naša vrata, kakor se je v od nas nekdanj preziranih Bolgarih!

Alfa.

d) poročilo, da se je mestni občini Krško dalo dovoljenje za preložitev živinskega letnega sejma s Pustnega torka na soboto pred Angeljsko nedeljo. (Konec prih.)

Politični razgled. Notranje dežele.

V Ljubljani 28. junija.

Česki listi se vedno bavijo z volitvami za moravski deželni zbor. Kakor „Narodni Listy“ računajo, upajo Čehi zmagati v 25 volilnih kmetskih okrajih v 11 mestih, in v fidejkomisnem veleposestvu, ter dobili bi vsega vkupe z virilnim glasom Brnskega škofa 42 glasov. Nemška liberalna stranka bi pa dobila 17 poslancev iz veleposestva, 19 iz mest in trgov, 6 zastopnikov trgovskih zbornic in 6 zastopnikov iz kmetskih občin, tedaj vkupe 48 glasov. Srednja stranka bi pa dobila, ako se prišteje virilni glas kardinala knezonadškofa Olomuškega, 10 glasov in bi tedaj odločevala v deželnem zboru. Iz te sestave je razvidno, da v jedru naroda, v kmetskih občinah Nemci nemajo dosti zaupanja, njih opora so pred vsem fidejkomisno veleposestvo, kjer imajo nekaj malega več glasov, kakor Čehi in tako odločijo za premeroma veliko poslancev in deželnem zboru, pomemčena in od židov prenapolnena mesta in trgovske zbornice, katerim se je menda bilo nekdanj zato priznalo volilno pravo, da bi Nemci kedaj kje ne bili potisnjeni v manjšino.

Državni zakonik je priobčil statut za organizacijo državnih železnic. Vsa uprava teh železnic bode podredjena generalnemu ravnateljstvu državnih železnic na Dunaji. Poleg tega se bodo pa ustanovila v raznih kronovinah železniška ravnateljstva s precej obširnimi delokrogom. Službeni jezik državnih železnic bode nemški, vendar bodo železniški uradi pri občevanji z avtomnimi oblastmi in prebivalstvom morali posluževati se deželnih jezikov. Nemce to jako bode v oči, ker bode sedaj pri državnih železnicah kaj težko dobiti kako službeno mesto brez znanja kakega slovanskega jezika, sosebno, ako se bode na to določbo strogo pazilo. Nemci se nečejo nikjer učiti slovanske, naposled bodo pa le sami zaradi te trdovratnosti škodo trpeli. Čehov pa nova organizacija tudi ni zadovoljila. „Politik“ pravi, da ta nasprotuje članu 19. osn. drž. zakonov, da bi bil notranji službeni jezik pri državnih železnicah nemški, in se je sploh premalo oziralo na individualiteto in potrebe posamičnih dežel.

Knez Sapiha obrnil se je na gallškega deželnega maršala dr. Zyblikiewicza z nujno prošnjo, da naj sili, da se gledé na situvacijo, ki je navstala vsled povodnji, skliče deželni zbor. Od drugih stranij se poroča, da se deželni zbor snide sredi julija, da bo ukrenil, kar je potrebno za podporo po povodnji poškodovanih. Vlada misli neki dovoliti poškodovanim neobrestna posojila, ki se bodo vračale v več letnih obrokih, jamčiti za vrnitev posojil bode pa moralo deželno zastopstvo.

Vnanje države.

„Pol. Corr.“ objavila je dve noti, ki se tičejo srbsko-bolgarskega spora, kateri je poslal bolgarski minister vnanjih del na srbskega agenta Simića. V prvi izjavlja Balabanov, da bolgarska vlada nikdar ni imela nič opraviti s kako srbsko stražo onostran meje; Vidinske oblasti so le zavrnile nekatere srbske oborožene osebe, ki so se potikale po bolgarski zemlji. V drugi noti pa Balabanov poudarja, da se je bolgarska vlada, kar se tiče srbskih emigrantov vedno držala najlojalnejše in najpravišnje. Bolgarija že po mejnarnodnem pravu ni mogla odreči begunom pribežališča. Ravno tako ne more ustreči zahtevi srbske vlade, da bi pregnala izseljence iz Sofije in Vidina. Bolgarija pa ni ničesar storila, proti mejnarnodnemu pravu, tedaj jo tudi ne zadene nikaka odgovornost.

Srbska skupščina je jednoglasno dovolila, da se gradi železnici Kragujevac-Lavovo in Smederevo-Velika-Plana.

Bolgarski knez Aleksander podal se je včeraj v Varno. Ministra Cankov in Saratov odpotovala sta v Trnovo, kjer se skliče narodno sobranje.

Italijanskej zbornici predložil je ministerski predsednik Depretis načrt zakona o stroških mejnarnodnega zdravstvenega kongresa, ki se v oktobru snide v Rimu.

Poslednji dogodki v Tonkingu so jako vznemirili francosko prebivalstvo. Pokazalo se je, da francoska oblast še tam ni tako utrjena, kakor se je mislilo. Kitajska vlada pa neki ni nič kriva poslednjih dogodkov v Lan-Sonu, vsaj tako je zagotavljal kitajski poslanik pri francoskej vladi. Napadalcí neso bili kitajski redni vojaki, ampak vojaški beguni, ki se ne upajo vrniti domov, in se hočejo vzdržati v teh krajih.

V torek so bile na Danskem volitve v narodno zastopstvo, Folkething imenovano. Izvoljenih je 82 levčarjev in 19 desničarjev. Kodanji volil je socijalistično. Ali se bode sedanje konservativno ministerstvo Estropovo sedaj umaknilo? Verojetno ni, kajti ministerski listi že prete, da bode vladala vlada sedaj brez parlamenta. Pod takimi okoliščinami je vprašanje, zakaj so bile sploh volitve. To ministerstvo že vlada 9 let, in že neštevilnokrat dobilo je nezaupnico v parlamentu in propalo pri volitvah, vender se kralj ne more odločiti, da bi je odpustil.

„Daily. News“ menijo, ko bi angleška zbornica zavrnila volilno reformo, sklicala se bode jeseni k novemu zasedanju. Ko bi potem jo zopet zavrnila, razpustil se bode parlament in razpisale nove volitve. — Došlo je oficijalno potrdilo, da je pal Berber in skoraj vsi moški bili pobiti. Ženskam in otrokom se je prizanašalo.

Dopisi.

Z Dunaja 27. junija. [Izv. dop.] Ko se je za Nižje-Avstrijsko odredilo izimno stanje, se je to marsikomu pretirano in nepotrebno zdelo. A v teku časa uvidelo se je, da je bilo izimno stanje potrebno, in da je grof Taaffe bil jako dobro poučen, ko je v zbornici izjavil, da je položaj jako ozbiljen. Tukajšnji časniki baš zaradi izimnega stanja ne smejo vsega povedati, zato je bode čitateljem uga-jalo, ako sporočim naslednje istinite podrobnosti: Naše redarstvo dobilo je pred par dnevi iz Švice zaupno poročilo, da sta dva pristaša anarhistov mej potom na Dunaj z namenom, da se povodom Stellmacherja izvrši velika demonstracija. Ker dan danes kaj tacega brez dinamita možno ni, imata seboj do-kaj te tvarine, vrhu tega male bombe in oborožena sta oba. Redarstvo storilo je vse mogoče ukrepe, da bi se ta namen preprečil. Jeden od naznanjene dvojice je baje že blizu Dunaja, kje je drugi, se ne ve. Znamenito je, da so zadnje dni na Dunajskih ulicah, kakor tudi v stanovanjih posamičnih delavcev dobili več dinamitnih bomb, katere so poslali v arsenal, kjer imajo že celo zbirko taci predmetov. Veščaki so se izrekli, da je dinamit ameriškega izvora. Povodom potovanja cesarja in cesarjeviča k vajam vjnega brodovja v Pulj, bode se z vso pre-vidnostjo za varnost skrbelo, ker je zlasti zadnja kradnja dinamita iz forta Valmaggiore napravila ve-lik utis.

Iz Gradca 26. junija. [Izv. dop.] (Konec pravde proti anarhistom.) Po trinajst dnij dolgi obravnavi je sinoč porotno sodišče izreklo svojo sodbo o krivdi tri in dvajsetero zatožencev, na katere je svet pazljivo gledal, ker nosijo na sebi pečat mejnarodnih nevarnežev, anarhistov. Štiri ure so potrebovali porotniki, predno jim je bilo mogoče oddati glasove o vsakem posamičnem zatoženci in za vsako njemu zapisano kaznjivo dejanje. Konec pa je bil ta-le:

Hudodelstva veleizdaje, silovite izpremene vladavine, bili so vsi zatoženci oproščeni. Tu je šla posamičnim jako trda; le pet jih je bilo oproščenih soglasno, šesterim pa je manjkalo do krivde le eden sam glas.

Vprašanje glede moteža javnega miru je bilo potrjeno pri Kappaufu (11 glasov), Krainerji (11), R. Hartlu (8), Schranku (10), Sleiku (10), Schneiderji (11), Ledinegu (8), Roggenbauerju (8), Huberji (11), Lindnerji (12). Teh deset je torej spoznanih za krive.

Vprašanje glede poskušane atentata na našega cesarja za njega bivanja v Gradci lani so porotniki zanikali pri vseh zatožencih.

Razdajanje tiskovine „Delavcem Avstrijskim“ se je potrdilo pri zatoženci Schranku, a vzelo se je, da je bil popolnem vinski.

Razdajanje časopisa „Freiheit“ je večina od zatoženca Huberja odvrnila, tako tudi od zatoženca Karla Hubmajerja, Ljubljancana in brata bosenskemu Hubmajerju.

Vprašanje glede skrivnega podpiranja ubežnikov po Kleinerji se je s 6 glasovi zanikalo, soglasno pa se je potrdilo vprašanje glede nakupa sumnega usnija pri zatoženci Streitu.

Državni pravdnik je predlagal kazni, izrekel, da ničevnosti ne bode prijavil, ter predlagal, naj se takoj izpusti na dan nekrivimi spoznane zatožence.

Tako je torej završena hrupna pravda. V primeri s pripravami, z dolgimi in mučnimi obravnava-mi, v primeri s težkimi sumi in obtožbami je tak konec jako pohleven, in to protivy opazujočega na-poti k sklepu, da je ali na jedni strani bilo preveč naglosti, ali pa na drugi strani preveč milosti in optimizma. Tak izid državi ne more biti posebno po volji. Državnemu pravdniku se ni posrečilo, po-rotnikom dopovedati, da so ti zatoženci vredni stro-gega pripora in nadzora, češ, da so državi in družbi človeški nevarni, da so anarhisti, ker delajo za ra-dikalno preustrojenje družbenega reda. Marsikoga, čitajočega poročila o obravnavi tej, je nemilo zga-nilo, da razbrzdani čini radikalne delavske stranke meso mogli porotnikov dovesti do hujše sodbe. Ali baš tu se kaže javna vest, javni duh, ki ga porot-

niki zastopajo v lice sodaikom, stoječim na jeklenem stalu napremične postave. Javno mnenje se upira proti obsodbi dejanj, ki jih morebiti dobro zagovarja duh časa, teženje za potrebnimi reformami. Čudovito enakomerno glasovanje pri tej priliki kaže, da se stvar, delavski prepoved namreč, odobruje in v nujno rešitev priporoča, a da se oblika, katera se mu po anarhistovski meri urezati hoče, obsojuje in kaznuje. Želeti bi bilo, da bi se ta nauk izpred porotnega tega sodišča razširil in v ozir jemal od vseh strank.

Domače stvari.

— (Novi kuponi.) Ker so pri delni-cah „Narodne Tiskarne“ kuponi že pošli, pri-čelo se bo s 1. julijem t. l. z izdavanjem novih kuponov in sicer proti oddaji starih talonov v „Narodni Tiskarni“.

— (Requiem za cesarja Ferdinanda) služil je danes jutraj ob 10. uri g. stolni prošt Zupan. Navzočni so bili: deželni predsednik baron Winkler z mnogimi uradniki deželne vlade, finance in pošte, FML. baron Reinländer z mnogimi c. kr. častniki, deželne sodnje predsednik g. Kapretz, deželni odbornik, cesarski svetnik g. Murnik, kup-čijske zbornice predsednik g. Kušar, podžupan g. Vaso Petričič z mnogimi mestnimi odborniki, magistratni svetnik g. Perona, c. kr. profesorji in učitelji in mnogo pobožnega občinstva.

— (Vender jeden korak!) Včerajšnja „Wiener Zeitung“ objavila je novo organizacijo državne železnične uprave. Po §. 7. novega statuta morajo se vse k prometnemu ravnanstvu dobaja-joče uloge in dopisi strank, avtonomnih oblastev in organov reševati v istem v deželi navadnem jeziku, v katerem so pisane. — Vsa občin-stvu namenjena naznanila, razglasi, napisi in okrož-nice morajo se poleg nemškega izdavat tudi v do-tičnem v deželi navadnem jeziku. — To je vsekako korak k enakopravnosti, katerega se nam je veseliti. Slovenskemu občinstvu pa polagamo na srce, da se izključno poslužuje teh novih pravic.

— (Pa zopet!) Če je res, kar se govori in piše v Dunajske časopise, to nemško ženstvo v Ljub-ljani snuje „Schulvereine“ podružnico, v kateri bode zastopan sam krasni in nežni spol. Trdi se celo, da je „Schulverein“ général en chef dr. Weitlof te dni v Ljubljani tudi v tej zadevi nekoliko okolo sebe stikal. Kakor je videti, nemškega Gradca moda politična prodira, kakor vsaka druga še tako smešna moda, in čudo ni, da se je Ljubljanske plavičarice dolgo ustavljati ne morejo! Ljubljanski Nemci in nemškutarji so že vse poskušali na svetu posnemati in ponarejati, sedaj bodo torej svoje žene in hčere po Graškem vzgledu postavili v ogenj proti Taaffe-jevemu kabinetu, — se ve da, če bodo količkaj ga-lantni, v prvo vrsto armade! Svet bode po tem lahko opazoval, kako Nemke politične hlače nosijo! „Kaj doživel sem na sveti!“

— (Spominska plošča) na hiši g. župana Bavdeka v Vodmatu, na spomin navzočnosti Nj. Veličanstva odkrila se bode slovesno v nedeljo 13. julija ob 4. uri popoldne.

— (Z Dolenjskega.) Poroča se, da so se nekatere občine na Dolenjskem, katerim je od ve-like nesreče in kvare zadnja povodenj, obrnile do našega deželnega predsedništva s prošnjo, naj bi se jim pomagalo z obšim naborom darov, kar drugače jim preti sila lakote. Samo škoda v Račni dolini se cení na 60.000 goldinarjev. Tu bi pač bilo potreba, da človekoljubje ne ostane pri sami besedi.

— (Za vseučiliščne Kranjce na Dunaji.) Oskrbništvo Knafljevega stipendija je ukrenilo, da se ima stipendij v bodoče izplačevati na štiri dele, a ne več, kakor doslej v dveh ob-rocih. Ako bode ta ukrep na pristojnem mestu odobren, bodo dobivali dotičniki po 60 goldinarjev začetkom oktobra meseca, začetkom januarja, za-četkom aprila in začetkom julija meseca. Sedanjega oskrbnika g. dra. Crobatha na Dunaji, ki je jako vnet za blaginjo svojih sodeželanov, vodila je pri tem ukrepu misel, da bode s tem najlaglje dosezan namen ustanovnika, za slovenstvo prezasluznega Knaflja. Tudi se gleda na to, in utegne se more-biti že prihodnje leto zgoditi, da se znesek vsacega stipendija poveča na 300 gld., namesto dosedanjih 240 gld., ali pa, da se zveksa število mest, ki jih je sedaj 36. Za poslednje imenovano alternativo dalo bi se navesti to, da bi srečo uživanja doseglo več prvoletnikov, ki se imajo boriti s posebnimi težavami, ki pa stipendije ne dobijo, zlasti tudi zato ne, ker se jim na pot nastavljajo imoviti Kranjci,

vzdihujoči in slepeči z „beraškimi“ — „Standesaus-weisi“.

— (Kegljanje na dobitke) na korist „Narodnemu domu“ v Rudolfovem pričelo se je v gostilni gospe Brunerjeve v 23. dan t. m.

— (Osobni vlak povozil) je včeraj po-poludne pred železniškim mostom čez Ljubljano pod Žalostno goro nekega kmetskega moža delav-skega stanu ter ga raskosal na grozen način; vlak se je takoj ustavil, da so pobrali posamične dele razmesarjenega trupla. Ali se je nesrečnež ulegel iz samoumornega namena ali v pijanosti na železniški tir, še ni znano; govori se pa, da je bil pijan.

— (Bivša cukrarnica) se bo še tekom tega leta prezidala, da bo imela mesto sedanjih šest nadstropij le tri in bo sposobna za transenalo vojašnico. VŹnje se bode nastanil najbrže kranjski brambovski polk.

— (Slovenska Čitalnica v Trstu) otvori danes zvečer slovesno svoje nove prostore pri „Ze-lenem hribu“. Začetek ob 1/2 8. uri.

— (Razpisano je mesto) tehničnega rav-natelja pri mestnej plinarni v Trstu. Plača 4000 gld. na leto, prosto stanovanje itd. Prosilci, ki morajo biti inženirji ali pa primerno znanstveno izobraženi, morajo dokazati svojo sposobnost in znanje italijan-ščine. Prošnje do konca avgusta t. l. na mestni ma-gistrat.

Telegrami „Slovenskemu Narodu“:

Pariz 28. junija. Kolera se ne širi. Včeraj v Toulonu sedem ljudi za kolero umrlo. Vest, da je kolera navstala v Marseille-u, se zanikava, kajti jedina žrtva kolere bil je lice-alni učenec, ki je iz Toulona došel.

Rim 28. junija. „Popolo Romano“ za-gotavlja, da kakor se je konstatovalo, ona osoba, ki je v Ventimigli v lazaretu, ni za ko-lero zbolela.

Ventimiglia 27. junija. Včeraj usta-vili so mladega moža, prišedšega iz Toulona, ker so se prikazala znamenja kolere. Deli so ga v lazaret in uporabili primerna zdravila.

Javne dražbe.

30. junija: 1. eks. držb. pos. Jakoba Učakarja od sv. Valentina, 1026 gld., na Brdu.
1. julija: 1. eks. držb. pos. Antona Ažmana iz Kranja, 8350 gld., v Kranji.

Tuji:

dne 27. junija.

Evropa: Trampuš iz Trsta. — Priutz iz Pulja. — Novak iz Reke.

Pri Slonu: Kurtz z Dunaja. — Donaner iz Trsta. — Dolenz z Dunaja. — Ražboršek z Bleda. — Lebowitsch z Dunaja.

Pri Malič: Pirkar z Dunaja. — Sicurta iz Trsta. — Klingeisen z Dunaja. — Hrodetz iz Gradca. — Ogorevc iz Rudolfovega.

Pri avstrijskem cesarji: Podgoršek iz Beljaka. — Šumi iz St. Martina.

Poslano.

Neizogljivo! S to besedo začenja se anonas v današnji številki, katera priporoča novo, po slavnem zdravniku dr. Pinkas-u izumljeno sredstvo, Roborantium (lase ustvarjajoča tekočina), katero je pri izpadanju las, plešeh, golobradcih in osivelih že neverjetno mnogo koristilo in doslej v svojih uspehih ni bilo še doseženo. Nečemo na dolgo in široko razkladati ter hvalisati to iznajdbo, kakor bi za-sluzila, temveč opozarjamo p. n. čitatelje na dotično anonso in priporočamo poskusiti s tem sredstvom. Ako ne bi imelo uspeha, pripravljen je izumitelj denar brez ugovora povrniti.

Meteorološko poročilo.

Dan	Čas opa-zovanja	Stanje barometra v mm.	Tem-peratura	Ve-trovi	Nebo	Mo-krina v mm.
27. junija	7. jutraj	739.05 mm.	+17.6° C	brezv.	obl.	0-10 mm.
	2. pop.	737.82 mm.	+22.8° C	sl. szh.	obl.	dežja.
	9. zvečer	738.66 mm.	+18.0° C	brezv.	d. jas.	

Srednja temperatura +19.5°, za 0.6° nad normalom.

Dunajska borza

dne 28. junija t. l.

(Izvirno telegrafsko poročilo.)

Papirna renta	80 gld.	05 kr.
Srebrna renta	81	20
Zlata renta	102	15
5% marčna renta	95	60
Akcije narodne banke	857	—
Kreditne akcije	297	30
London	121	80
Srebro	—	—
Napol.	—	69
C. kr. cekini	—	77
Nemške marke	59	60
4% državne srečke iz l. 1854	250 gld.	125
Državne srečke iz l. 1864	100 gld.	168
4% avstr. zlata renta, davka prosta	102	15
Ogrska zlata renta 6%	122	60
„ „ „ 4%	91	40
„ „ papirna renta 5%	88	20
5% stajerske zemljišč. od vez. oblig.	104	50
Dunava reg. srečke 5%	116	—
Zemlj. obč. avstr. 4 1/2% zlati zast. listi	121	50
Prior. oblig. Elizabetine zapad. železnice	107	30

Priz. oblig. Ferdinandove sev. železnice	105 gld. 75	kr.
Kreditne srečke	100 gld. 174	75
Budolfove srečke	10 " 18	75
Akcije anglo-avstr. banke	120 " 109	—
Tramway-društ. velj. 170 gld. a. v.	218 " —	—

Zahvala.

Za nam skazane dokaze sočutja povodom mnogo prezgodnje izgube nepozabljive soproge, oziroma matere, tašče in stare mamice, gospé

Marije Krisper, poroj. Killer,

izrekamo vsem sorodnikom, prijateljem in znan-
cem s tem najpristrénejšo zahvalo.

Ravno tako izrekamo tem potom za mnoge darovane lepe vence in za mnogobrojno spremstvo pri mrtvaškem sprevedu od strani tolikih vele-
častitih oseb iz Ljubljane in Kranja našo naj-
iskrenejšo zahvalo.

V Ljubljani, dné 28. junija 1884.

(417)

Žalujoči ostali.

Več stanovanj

se odda o sv. Mihela v izvrstno popravljeno hišo št. 48 na Poljanskem nasipu; sobe in kuhinje so vse lepo ob-
novljene.

(412—1)

M. Zdešar.

500 hektolitrov

izvrstnega vina,

večinoma od leta 1883, iz Bizeljskih in Sromeljskih
goric je na prodaj pri (406—2)

Lenardu del Cott-u v Brežicah.

Nove Matjes slanike (385—3)

najboljše, v sodčkih po 5 kilo za gld. 2.50 in gld. 3,
voznine prosto, vendar izvzemši carino priporoča

Carl Fr. Burghardt, Hamburg.

Cerkvene ure

izdeluje in popravlja najboljše Janez Brunskole v
vasi Rečice h. št. 7, zadnja pošta Semič na Dolenj-
skem; zato ga podpisana župna urada v Semiču in Čr-
nomlji vsem cerkvenim in občinskim predstojnikom zaradi
njegovega natančnega dela, kakor tudi zelo nizke cene naj-
topleje priporočati.

Dekanijski urad v Semiču in mestni župni urad
v Črnomlji, (402—3)
v 10. dan junija 1884.

Anton Aleš,
dekan.

Viljem Wessel,
mestni župnik.

JOSIP RAUNICHAR,

v Ljubljani, Židovske ulice št. 6,
priporoča svojo bogato zalogo (178—15)

čevljev

za gospode, dame in otroke,

dobro in elegantno izdelane, po najnižji ceni.

ADOLF EBERL,

stavbeni in pohištveni barvar. Izdelovalec
slikanih napisov. Lakirnik.

Lastna fabrikacija

oljnatih barv, lakov in firnežev.

Prodaja na debelo in drobno.

Ljubljana, (301—9)

Marijin trg, tik frančiškanskega mostu.

Cenilniki se pošiljajo na vse strani, kdor jih želi.

Takoj delujoče.

Uspeh zajamčen.

Neizogibljivo!

Denar dobi vsaki takoj povrnen, pri
katerem ostane moj sigurno delujoči

ROBORANTIUM

(brado ustvarjajoče sredstvo)

brez uspeha. Ravno tako sigurno pri
plešah, izpalih in osivelih lasih.
Uspeh po večkratnem močnem utrenji
zajamčen. Pošilja v steklenicah po 1 gld.
50 kr. in v steklenicah za poskus po 1 gld.

J. Grolich v Brnu.

V Ljubljani se dobiva pri g. **Edvardu Mahr-u**; v
Trstu Peter Slocevic, via Sanità 13; v Gorici lekar C. Cris-
tofoletti; v Reki lekar C. Šilhavy; v Celju Fa. Pellé; v Ma-
riboru J. Martinz; v Rovinju lekar G. Tromba.

Tam se tudi dobi:

Eau de Hébé, orijentalno lepotilno sredstvo, ki
nareja nežnost, belino in obilnost
telesa, odstranjuje pege in lase — cena 85 kr.

Ni sleparija!

(333—7)

Za zamašenje otlih zob

ni sigurnejšega in boljšega sredstva, kakor **zobna
plomba** c. kr. dvornega zobozdravnika **dr. J. G.
Popp-a**, na Dunaji, Stadt, Bognergasse Nr. 2, ka-
tero vsakdo sam lahko in brez bolečin dene v otel
zob, ki se potem sprime z ostanki zoba in zobnim
mesom, ker varuje zob pred daljnim rušenjem in bo-
lečinami.

Anatherin zobna pasta

dr. J. G. Popp-a, c. kr. dvornega zobozdravnika
na Dunaji, Stadt, Bognergasse Nr. 2.

Ta preparat ohrani svežost in čistost dihanja,
daje poleg tega zobem bleščeči in beli vid, jih va-
ruje pred kvarjenjem in utrjuje zobno meso. Cena
stekleni skledici gld. 1.22.

Izza 30 let izkušena

Anath. zobna in ustna voda

dr. J. G. Popp-a, c. kr. dvornega zobozdravnika
na Dunaji, Stadt, Bognergasse Nr. 2.

Radikalni zobni lek za vsako zobobolje, vsako
bolezen v ustih in v dlesnu, olajšuje zobenje pri otro-
cih in je neogibna pri uporabi mineralnih vod, iz-
datna za grgranje pri kroničnem vratobolju in zoper
difteritido. Velika steklenica po 1 gld. 40 kr., sred-
nja po 1 gld. in mala po 50 kr.

vegetab. zobni prašek stori po kratkej
rabi zobe blestečo bele, ne da jih pokvari.
Cena škatelci 63 kr.

aromat. zobna pasta, najboljše sredstvo za
varstvo in ohranjenje ust in zob. V kosih po
35 kr.

med. mlo iz zelišč, izvrstno toaletno sred-
stvo zoper hraste, lišaj in pege, za čiščenje
in ohranjenje bele, čiste in svilite polti, zoper
ujedce, nečisto kožo in mozole.

P. n. občinstvo se prosi, vselej odločno zahtevati
izdelke c. kr. dvornega zobozdravnika **dr. Popp-a**
in vsprejemati samo take, ki imajo svojo varstveno
znamko. (218—1)

Dobiva se v Ljubljani pri lekarjih J. Swoboda, G. Pic-
coli, V. Mayr, Jul. pl. Trnkoczy, E. Birschitz, dalje pri
trgovcih Ant. Krisper, Ed. Mahr, J. Karinger, F. M.
Schmidt, V. Petričič, L. Pirker, P. Lassnik, Terček &
Nekrep; v Postojni: A. Leban, lekar; v Škofjeli Lokci:
C. Fabiani, lekar; v Kočevju: J. Braune, lekar; na Kr-
škem: F. Bömghes, lekar; v Idriji: J. Warta, lekar;
v Kranju: K. Šavnik, lekar; v Litiji: J. Benes, lekar;
v Metliki: Fr. Wacha, lekar; v Novem mestu: D. Riz-
zoli in J. Bergman, lekarja; v Trebnjem: J. Ruprecht,
lekar; v Radovljici: A. Roblek, lekar; v Kamniku:
J. Močnik, lekar; v Črnomlji: J. Blazek, lekar; v Vi-
pavi: V. Kordas, lekar; v Pontafu: P. Osaria, lekar.

RAZGLAS

hranilnice in zastavljavnice Ljubljanske.

Zaradi sklepanja računov za prvo polovico 1884. leta bo

hranilnica in zastavljavnica

od 1. do 15. julija t. l.

za občinstvo zaprta.

Ravnateljstvo kranjske hranilnice in zastavljavnice,

v Ljubljani, dné 16. junija 1884.

(399—3)

Zahvala in priporočba.

Udano podpisana se toplo zahvaljuje čast. duhovščini in p. n. občinstvu za
do sedaj mojemu prerano umrlemu soprogu **Lovro Zelenču** skazano zaupanje
in naklonjenost; ob jednom naznanja, da bode odsihmal

ključarsko obrt

načeljevala s pomočjo vrlega poslovođe, ter prosi, da bi se tudi njej naklonilo
zaupanje z mnogimi naročili ter zagotavlja točno in ceno postréžbo.

Odličnim spoštovanjem

Lovro Zelenč-eva udova.

(408—2)

KOPELI

v hotelu „pri Slonu“ v Ljubljani.

Mnogostranskim željam ustrezaje, uvela se bode tudi za dame vsak
teden dva dni raba

parnih kopelij,

in sicer v **torek** od 8. do 11. ure dopoldne in v **petek** od 12. ure opoldne
do 3. ure popoldne; za **gospode** pa **vsak dan** od 8. ure zjutraj do
1. ure popoldne, samo v **torek** od 11. ure do 3. ure popoldne.

Za banjsko, šotno, železno, žvepleno, Hallainske solne in kopelj iz smreko-
vih igel je **vsak dan** od 6. ure zjutraj do 8. ure zvečer za gospode in gospe,
kakor tudi za vse ugodnosti preskrbljeno. (405—2)

HENRIK LANZ na DUNAJI

III., Hintere Zollamtsstrasse 13 a

priporoča svoje odlikovane, nepresegljive:

mlatilnice, ki se gonijo z rokami, z živino in z vodo;
rezalnice za krme in repo, žramlje (domače mline), tri-
jere in stroje za čiščenje itd.

Najnovejše konstrukcije, najboljše sisteme, jamstvo, nizke cene.

Dozdaj se je razprodalo nad 100.000 strojev. — Ilustrovani katalogi gratis in franko.

Zvedeni agenti in prekupci se iščejo.

(416—1)

Glavna zaloga

naravnih rudninskih vodá in studenčic:

Adelaidin studenec, Bilinska kislá voda, Carinthia-studenec, Emski
Viktoria-studenec, Emski hrenčeki, Franc Josipov grenki vir, Friedrichs-
hallna grenka voda, Gleichenbergski Konstantinov vir, Sv. Ivana vir,
Emin vir, Klausenski jekleni vir, Giesshüblerska kislá voda, Hallska
jodna voda, Hunyadi-jeva grenka voda, Karlsbadská mlinska, Gradska
voda in vrelec, Marienbadská križna voda, Preblavská kislá voda, Kron-
dorfska kislá voda, Bilinska in Saidshüdska grenka voda, Rodanjska
kislá voda, Rakoczy grenka voda, Rogatska kislá voda, Rimski studenec,
Ofenski Viktoria-studenec, Selters voda, Sv. Lovrenca jeklena kislina,
Karlsbadská vrelná sol, Marienbadská in Hallska jodna sol, Emske
pastile, Bilinske pastile itd.

Že 26 let obstoječa trgovina z rudninskimi vodami daje ne samo sani-
tetnemu uradu, nego tudi vsakemu izmed naročnikov izvirne fakture na razpo-
laganje, da se vsakdo lahko preveri, da so sklenice napolnene s pravimi friš-
nimi imenovanimi vodami. S spoštovanjem

Peter Lassnik v Ljubljani.

(317—8)

(Popise o vodah in brošure zastonj.)